

 A portrait of Nora van Oostrom-Streep, a woman with short blonde hair, smiling and wearing a dark blue zip-up top. She is sitting in a room with large windows in the background.

Nora van Oostrom-Streep

Kritische massa

had gezocht met het werkelijke verhaal dat een stuk ontluisterender is. Goed beschouwd de omgekeerde wereld.

VOLWASSENHEID

Nu propageer ik niet dat iedereen massaal de 'vuile was' buiten moet gaan hangen, maar wel constateer ik dat er iets pervers schuilt in het in stand houden van het mooie plaatje op straffe van de schandpaal. Soms moet je je verantwoordelijkheid nemen en het beestje bij zijn naam noemen, hoezeer dat ook indruist tegen de gedragscodes van 'ons soort mensen'. Gewoon zeggen dat de keizer geen kleren aan heeft bijvoorbeeld, dat een wetsvoorstel een fake wetsvoorstel is of een toezichthouder te slap. Natuurlijk moeten uitspraken gefundeerd zijn, moeten andere wegen eerst bewandeld zijn en is proportionaliteit van belang, maar uiteindelijk mag en moet de waarheid gezegd worden. Zonder dat degene die de waarheid spreekt tot boosdoener wordt gemaakt en met voldoende professionaliteit om te zien dat het soms niet anders kan. Natuurlijk vergt dit veel van alle betrokkenen. Volwassenheid om persoon en zaak te kunnen scheiden, is het belangrijkste en tegelijk het moeilijkst. Terug naar de ledenraad. De brief aan het BFT was keurig, zeer goed onderbouwd en werd gestuurd nadat al heel lang geprobeerd was op andere manieren de verstandhouding met het BFT te verbeteren. Laten we dus de ledenraad bedanken voor het nemen van haar verantwoordelijkheid in plaats van koste wat kost alles binnenskamers te willen houden. Uiteindelijk is met dat laatste immers niemand gebaat. ■

Op het strand in Italië werd ik onlangs abusievelijk gebeld door een Hilversumse omroep die graag mijn reactie wilde op de uitgelekte boze brief van de ledenraad aan het Bureau Financieel Toezicht (BFT). Abusievelijk, omdat het de omroep was ontgaan dat ik geen KNB-woordvoerder meer ben. Iets wat in de vakantieperiode, zo kan ik u verklappen, toch stiekem wel fijn is. In vorige jaren zat ik geregeld aan het zwembad of in een hotelkamer te bellen met Nederlandse media, met als vervreemdend hoogtepunt een live optreden in de Avondspits van BNR terwijl ik in de VS zat en daar nauwelijks de ochtend was begonnen.

BURGERLIJKE ONGEHOORZAAMHEID

Hoe dan ook, ik was verrast door het bericht. Niet door de kritiek die de ledenraad op het BFT uitoefende, deze was al lang bekend. Zoals u zich wellicht herinnert, heb ik het in mijn column van maart van dit jaar gehad over het risico dat je op schoot van je toezichthouder gaat zitten in een poging om deze te vriend te houden, en heb ik zelfs expliciet de samenstellingsverklaringen genoemd als potentiële splijtzwam tussen KNB en BFT. Het onderwerp verraste mij dus niet, maar wel het feit dat de raad er buiten het bestuur om uiting aan gaf. Het leek op een daad van burgerlijke ongehoorzaamheid. Een actie als die van een muitend Kamerlid dat na lang zwijgen en tandenknarsen, besluit dat de fractiediscipline niet meer houdbaar is en dat de eigen principes zwaarder moeten wegen. Als die van een klokkenluidersactie die besluit om de officiële

Soms moet je je verantwoordelijkheid nemen en het beestje bij zijn naam noemen

.....

kanalen te passeren en zelf openheid van zaken te geven (wie heeft de brief gelekt aan *Het Financieele Dagblad*?).

SLECHTE TRADITIE

Nu wil het geval dat we in Nederland een slechte traditie hebben als het gaat om klokkenluiders. Als het gaat om het behandelen van hen die uit de school klappen en vertellen hoe het er nu werkelijk aan toegaat. Of het nu gaat om partnerbenoemingen die lang niet altijd te maken hebben met wie de meeste kwaliteit heeft, om artikelen die niet worden geplaatst omdat de hoofdredacteur je niet mag ... Er zijn meer dan voldoende voorbeelden te bedenken van situaties waarin degene die de misstand aankaart uiteindelijk de gebeten hond is. Het zijn de ongeschreven regels dat je je verlies neemt met opgeheven hoofd, meer dan dat je eens even goed gaat vertellen wat er nu aan schort. Toen ik in 2013 als hoogleraar uit Utrecht moest vertrekken, zogenaamd omdat mijn leerstoel wegens reorganisatie werd opgeheven, werd ik geprezen vanwege het feit dat ik extern 'de eer aan mijzelf had gehouden' en niet de publiciteit